

lovens Behandling, at man ikke vilde gaae ind paa Opførelsen af en Skolebygning i Randers, førend man havde en nærmere Bestemmelse, om ikke denne Skole skulde nedlægges. Nu har det imidlertid vist sig, at det er Kolding Skole, som Skjæbnet skal ramme; det kan jo gjerne være, at den ærede Rigsdagsmand, saavel som mange Andre, har tænkt sig, at det, som blev vedtaget ved Finantslovens Behandling, var en Forberedelse til et Forslag om Nedlæggelsen af Randers Skole; men jeg for mit Vedkommende har ikke tænkt mig det, jeg har blot ikke villet stemme for Opførelsen af en Skolebygning i Randers, fordi Spørgsmaalet om, hvilken Skole der skulde nedlægges, endnu ikke var afgjort. Den ærede Rigsdagsmand har dernæst bemærket, at selv naar Forslaget vedtages, er det dog ikke dermed afgjort, at disse Skoler blive nedlagte; men hvortil nytter da en saadan Bestemmelse, naar dette ikke bliver afgjort derved, og hvis det skulde blive endelig afgjort derved, have da ikke vedkommende Communalbestyrelser Grund til at klage over, at de ikke ere blevne hørte desangaaende? Selve det foreliggende Forslags Form viser netop, hvor uheldigt det i sig selv er, og det er altid Tilfældet med Lovforslag, som sige, at der skal gives en Lov, som nærmere ordner Betingelserne for dens Virksomhed. Dersom man nemlig i nærværende Tilfælde ikke bliver enig om de Betingelser, under hvilke Skolerne skulle nedlægges, saa indseer jeg ikke, hvorledes den lovgivende Magt skulde kunne ordne dette Forhold. Jeg mener saaledes, at man paa Grund af disse formelle Grunde, ikke skal tage Forslaget under Behandling, og dersom den ærede Rigsdagsmand ønsker disse Skoler nedlagte, saa kan han jo komme med et selvstændigt Forslag desangaaende, da vi jo ellers ved disse Undringsforslag netop kunde komme til at opretholde Kolding Skole, som man ønsker nedlagt.

Tfæring: Ja, dersom den ærede Minister skulde erklære, at han, ifald nogle af disse Paragrapher blive antagne, ikke kunde forelægge denne Lov til H. S. Majestæts Sanction, saa vilde jeg ganske vist, som den ærede Rigsdagsmand før nævnte, tage mine Forslag

tilbage. Den ærede Rigsdagsmand mener, at Formen her skulde være vanskelig, men denne Form er jo aldeles den samme, som han selv jævnlig anbefaler, nemlig at Rigsdagen tager en Beslutning, som senere bringes til Udførelse igjennem de lovlige Midler og igjennem Loven. Ogsaa dette er en Beslutning i Lovform, og som er overdraget til Regjeringen, for at den i Løbet af den fornødne Tid kan tage de fornødne Forholdsregler for at nedlægge Skolen, som Statskole betragtet, men fordi vi nedlægge Randers lærde Skole, derfor kan den jo ligegodt bestaae som privat lærd Skole, ligesom de tilsvarende private Skoler heri Kjøbenhavn (Nei!). Jo tilforlædelig kan den, den kan komme frem uden Vanskelighed ved en Lov, og det er netop det, som her er forbeholdt. Dersom de Herrer forøvrigt havde syntes om det, som de nu ikke gjøre, saa vilde de have fundet det overmaade let og gjørligt; men det skal man altid lægge Mærke til, at naar der fremkommer et Forslag, som er dem imod, saa kan det ikke bruges fra Formens Side, og naar man derimod træffer paa et Forslag, som smager og er behageligt, saa er der fra Formens Side Intet til Hinder, og saa kan man forandre Formen ved 3die Behandling; men det er ikke Formen, der er i Veien, man søger kun igjennem Formen at klare sig for Virkeligheden, og Virkeligheden er, at man vil støtte og soutenere den Mening, at der ikke kan bestaae et lærd Skolevæsen uden i det nuværende Omfang. Den ærede Minister har bebreidet mig, at jeg sagde, at man vilde opretholde „Levebrød“, jeg har maaskee misforstaaet det, det er maaskee smukkere at sige en vis Summa af Lærdom i et vist Antal Personer; men jeg tror ikke, at jeg feiler, naar jeg paastaer, at den ærede Minister netop er gaaet ud fra, at det var Antallet af de ved Skolerne ansatte Personer, som man maatte formindste, og dette vilde skee naar man affskaffede Skolen. Den ærede Minister har sagt, at man vil ikke kunne skaffe Mænd til disse Poster, naar deres Antal bliver formindsket, men dersom der altid var Poster i Landet, hvoraf der kun var 2 til 3, saa skulde man vistnok altid kunne finde Mænd dertil (Flere Stemmer: det angaaer Rea-